

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslaget (nr. 115) findes i tillæg A. sp. 1421, fremsættelsen i tidenden sp. 3506).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Axel Ivan Pedersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i toldloven.

(Lovforslaget (nr. 106) findes i tillæg A. sp. 1319, fremsættelsen i tidenden sp. 3454).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Jørgen Peder Hansen: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til det foreliggende lovforslag. En gennemførelse af lovforslaget betyder ikke, at vi skal i gang med en generel revision af toldloven. Det drejer sig alene om mindre ændringer i gældende lov som følge af den stedfindende udvikling med hensyn til nye produktionsformer og med hensyn til nye varer. Endvidere er der tale om en ændring i tarifieringen. Det drejer sig her om en vedtagelse, der har fundet sted i toldsamarbejdsrådet i Bruxelles. Lovforslaget bringer med andre ord toldloven på højde med udviklingen, og det er, mener jeg, både nødvendigt og rimeligt.

Enkelthederne i lovforslaget skal jeg ikke nærmere komme ind på ved denne lejlighed. Dem får vi jo lejlighed til at se på i det udvalg, der formentlig vil blive nedsat. Jeg ønsker blot på mit partis vegne at anbefale lovforslaget.

Harald Nielsen: Om det foreliggende toldlovsforslag kan jeg kort sige, at vi fra venstres side naturligvis er indforstået med de ændringer i vor toldlov, som nødvendigvis gøres af vor tilslutning til Bruxellesnomenklaturen, ligesom vi gerne medvirker til toldlempelser og indrømmelse af toldfritagelse for varer og halvfabrikata, der indgår i en dansk produktion. Vi kunne i og for sig ønske, at man her måske var gået en kende videre. Men alt det her nævnte — og det er jo hovedindholdet af det foreliggende toldlovsforslag — kan vi tiltræde og medvirke til gennemførelsen af.

Hvad vi derimod må tage afstand fra, er, at man lukker op for en almindelig toldrevision i retning af på forskellige områder at gå til større toldforhøjelser. Noget sådant er det, synes jeg, finansministeren inviterer til med sit besynderlige forslag om en voldsom toldforhøjelse for de såkaldte vinylhandsker, handsker, der fremstilles af plastovertrukket trikotagestof, men som overhovedet ikke fremstilles herhjemme. Tolden på disse handsker er for øjeblikket 50-70 øre pr. par. Men når de, som finansministeren gør det i det foreliggende forslag, føres hen under „skindhandsker“, sker der en voldsom toldforhøjelse helt op til 4 kr. for et par handsker. Jeg er meget forundret over at se dette forslag. Som et ønske fra visse kredse var det fremme ved en tidligere, mindre toldlovsrevision, også begrundet med vor tilslutning til Bruxellesnomenklaturen og vort medlemskab af EFTA. Med den begrundelse, at man hermed kunne lukke op for en lang række krav af lignende art, således at vi, inden vi så os om, var ude i en større toldrevision, som tiden og forholdene i øjeblikket ikke er inde til, gik vi dengang imod, og da blev det afvist.

Jeg forstår derfor ikke, at den højtærede finansminister nu kommer med dette forslag. Vi fremstiller jo ikke disse handsker her i landet. Den voldsomme toldforhøjelse fra 50-70 øre til 4 kr. er alene begrundet med en formodning om, at der så kan sælges

[Harald Nielsen.]

nogle flere af de hjemmeproducerede skindhandsker, hvad jeg for øvrigt ikke har nogen større tiltro til. Efter det, jeg har fået oplyst, er det særlig børn, der bruger disse vinylhandsker, og jeg tror ikke, man kan tvinge børns forbrug af handsker over på skindhandsker ved det her foreslåede. Det kan jo dog heller ikke være målet for en regering, der siges at kæmpe for prisstabilitet og om muligt for lavere priser, at gøre de billigste varer dyrere. Jeg ved heller ikke, hvordan det, at vor udenrigsminister for nylig har været i Hongkong og talt om, at vi skulle fremme vareudvekslingen og se at få et bedre varebytte i gang, passer sammen med, at noget af det første, vi møder herhjemme, er en voldsom toldforhøjelse på en vigtig eksportvare derudefra, en vare, som vi ikke fremstiller herhjemme.

Endelig vil jeg gerne gøre opmærksom på, at mange af dem, der importerer disse handsker, jo gør det på langfristede kontrakter og kan bringes i store økonomiske vanskeligheder, hvis man pludselig med ét slag gennemfører en så kolossal toldforhøjelse. Der er jo også hensyn at tage til importøren og til dem, der er beskæftiget i handelen.

Mere skal jeg ikke sige her ved første behandling. Jeg går ud fra, at lovforslaget skal behandles i et udvalg, og her håber jeg vi kan få fjernet den skønhedsplet, der er kommet på et lovforslag, som vi i øvrigt kan tiltræde.

Jørgen Jensen: En toldlov må naturligvis stadig ajourføres. Der kommer nye varer frem, og der sker i erhvervslivet tekniske ændringer, som udmærket kan motivere et andet standpunkt i toldmæssig henseende end det, man tog for nogle år siden. Man kan måske også have grebet fejl tidligere. Denne erfaring har øjensynlig den højtærede finansminister også gjort.

Fra tid til anden må tolddepartementet have modtaget ønsker og henstillinger om en ændring i den gældende toldlov. Sådanne ønsker er blevet lagt i skuffen, men derfor øjensynlig ikke glemt. Nu synes finansministeren at have ryddet op i skuffen, og et dusin ændringer i toldloven foreslås altså nu.

Jeg har heller ikke meget at sige om disse

ikke særlig vidtgående ændringsforslag, og på mit partis vegne kan jeg give tilsagn om en saglig og også hurtig og velvillig behandling af dem.

Vi synes f. eks., det er rimeligt, at bagehjælpemidler ikke pludselig skal miste den toldsats, som disse varer havde, før man i Bruxelles begyndte at omtarifere dem. Vi er også parat til at sidestille nye tekstilmaterialer og nye elastiske trikotagestoffer med velkendte varer af tilsvarende karakter. Jeg værdsætter ligeledes, at man bestræber sig for at afskaffe den hidtidige negative toldbeskyttelse, når det drejer sig om mejetærskere. Det har vi forsøgt med andre varer på tidligere tidspunkter. Det er i øvrigt et spørgsmål, om man ikke bør gå endnu videre end foreslået. Ganske tilsvarende betragtninger kan man anlægge over for tolden på de autodele, som anvendes til fremstilling af omnibusser med selvbærende karrosseri. Alt dette er altså i orden.

Jeg synes imidlertid ligesom ordføreren for venstre, at det er et spørgsmål, der må give anledning til dybere overvejelse. Det drejer sig om disse handsker, som er fremstillet af plastovertrukket trikotagestof. Her har vi en ny og, jeg understreger, særdeles billig vare, som ganske øjensynligt værdsættes af forbrugeren herhjemme. Det er ikke på nogen måde en luksusvare — tværtimod, så vidt jeg ved. Men den skal altså efter lovforslaget belægges med en told på 4 kr. pr. par som minimumstold for at blive ligestillet med en efter mit skøn helt anden vare, nemlig skindhandsker. Vi har tidligere sagt nej til et ønske herom, og vi må da også nu være meget tilbageholdende over for en så drastisk toldforhøjelse. Jeg synes, det er beklageligt, at der ikke i lovforslagets bemærkninger findes, så vidt jeg kan skønne, én eneste oplysning om disse handskers importværdi, produktionsforhold etc. Det kunne være ganske rart at vide, om de 4 kr. i minimumstold virkelig svarer til godt 100 pct.s toldbeskyttelse. Det er en oplysning, som jeg har hørt uden for denne sal. Jeg synes også, der bør nedsættes et udvalg, og jeg venter, at vi dér vil modtage forskellige henvendelser vedrørende denne sag. På forhånd må det konservative folkeparti som sagt være meget skeptisk indstillet over for dette specielle forslag om en

[Jørgen Jensen.]

minimumstold. Det kan umiddelbart betragtet ikke være rimeligt at belaste en populær vare, som købes af en meget bred forbrugerklasse, med en så formidabel høj told. Jeg er derfor spændt på at høre, om den højtærede finansminister måske allerede her ved første behandling kan give en motivering for denne særdeles høje toldbeskyttelse.

Bortset herfra kan vi altså love lovforslaget en let gang gennem tinget, fordi det drejer sig om rimelige toldnedsættelser, som er i overensstemmelse med den erhvervsmæssige og tekniske udvikling.

Helge Larsen: Jeg anbefaler det foreliggende lovforslag til en hurtig og velvillig behandling i et udvalg og til gennemførelse.

Kai Moltke: Jeg skal anbefale en hurtig og saglig udvalgsbehandling og har ikke særlige betænkeligheder ved lovforslaget.

Hvad lovforslagets betydning angår, mener jeg, den er tilstrækkeligt belyst i bemærkningerne. Jeg skal i anledning af de betænkeligheder, der er givet udtryk for ved at forøge tolden på de omtalte handsker med 4 kr., kun fastslå, at forhøjelsen ikke forekommer mig så formidabel. Vi har tidligere drøftet spørgsmålet i et udvalg. Jeg skal også på dette punkt stille mig velvilligt. Det er måske nok højt vurderede varer, når man ser på prisen; men jeg har indtryk af, at begejstringen for den pågældende vare er stærkt synkende efter et stykke tids forbrug.

Rimstad: På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til de her foreslåede ændringer i toldloven. Det drejer sig i hovedsagen om næsten udelukkende rimelige, men mindre betydende og i flere tilfælde mere formelle ændringer. Også vi vil håbe, at den skønhedsplet på lovforslaget, som toldforhøjelsen for de meget omtalte handsker betyder, vil finde sin løsning gennem udvalgsbehandlingen, for den plet kan på uretfærdig vis give tab for erhvervsdrivende, der har disponeret på lidt længere sigt.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg takker for den velvillige modtagelse af lovforslaget; velviljen har jo været almindelig,

hvis jeg undtager det, der af enkelte ordførere er betegnet som en skønhedsplet.

Jeg kan såmænd over for det ærede medlem hr. Jørgen Jensen bekræfte, at der er tale om en slags oprydning i skuffen. Der indkommer jo med mellemrum visse ønsker — og berettigede ønsker — om justering, og dem må vi så samle sammen til et forslag en gang imellem.

Jeg skal ikke gå ind i nogen længere diskussion om de meget omtalte handsker. Det, der er tilstræbt, er en toldmæssig ligestilling med importen af skindhandsker. Jeg er ikke i stand til på stående fod at give de nærmere oplysninger, som blev efterlyst; men de vil kunne stilles til rådighed for det kommende udvalg, og det er vel naturligt, at problemet nærmere drøftes dér. Det er nævnt, at en del importører kan have indgået kontrakter om levering af sådanne handsker. Jeg ville finde det rimeligt, at man i hvert fald så lidt nærmere på den side af spørgsmålet.

Jørgen Peder Hansen: Jeg skal blot komme med en kort bemærkning i anledning af det problem, der er draget frem fra venstres og de konservatives side, problemet vedrørende de omtalte handsker. Det ligger således, at disse plasthandsker, som man ønsker at ændre tolden for, helt oplagt konkurrerer med skindhandskerne og eventuelt kunstlæderhandskerne, som findes under en foregående position, og det er også noget, der er tilstræbt. Hvis man prøver at lugte til disse plasthandsker, vil man erfare, at de er tilsat særlige lugtstoffer, således at det skal give indtryk af, at det er skindhandsker, det drejer sig om. Det er bare en enkelt ting; men det afgørende er vel dette, at selve det stof, handskerne laves af, ikke var kendt, dengang man lavede Bruxellesnomenklaturen; det kan der næsten føres en slags bevis for, for hvis man kigger på den toldposition, der ligger lige netop før skindhandskerne, ser man, at kufferter, håndtasker o. s. v. falder ind under den, og hvad enten disse varer er fremstillet af skind eller kunstlæder, falder de ind under samme position. Det er sådan set det, man forsøger at opnå, også hvad angår plasthandskerne, ved denne ændring i toldloven.

Jeg synes ud fra disse betragtninger, det

[Jørgen Peder Hansen.]

er helt rimeligt, at man ligestiller forskellige varer og ligestiller den samme vare, uanset om den er lavet af det ene eller det andet materiale.

Jørgen Jensen: Det var meget interessante toldtekniske oplysninger, vi her fik af den ærede ordfører for socialdemokratiet. Det takker jeg på egne vegne for.

Bortset fra dette er imidlertid det reelle problem i sagen spørgsmålet om, hvorvidt så billige varer og så stærkt brugte varer skal toldbeskyttes med en toldsats på ca. 100 pct.

(Kort bemærkning).

Jørgen Peder Hansen: Det er lige nøjagtigt det samme problem, der foreligger, uanset om det drejer sig om plasthandsker eller plasttasker. Der er meget, meget stor forskel i prisen på plasttasker og lædertasker, og det er der altså også her.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jensen: Jeg skal ikke inlde mig på en nærmere toldteknisk diskussion her; vi kan se på spørgsmålet i udvalget. Men det ville være fristende derefter eventuelt at nedsætte andre tilsvarende høje toldsats på nogenlunde nært beslægtede varer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Jørgen Peder Hansen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udbygning af motorvejen vest om København.

(Lovforslaget (nr. 109) findes i tillæg A. sp. 1365, fremsættelsen i tidenden sp. 3462).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om visse hovedlandevejsanlæg i og ved København.

(Lovforslaget (nr. 114) findes i tillæg A. sp. 1387, fremsættelsen i tidenden sp. 3497).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Horn: Vi har her i tinget fået fremsat tre lovforslag, som drejer sig om visse hovedlandevejsstrækninger. De to, vi nu her skal behandle, vedrører hovedvejsanlæggene i og omkring København og vestmotorvejen. Disse forslag er en direkte følge af loven om hovedlandeveje. Vi har også tidligere beskæftiget os med et par lignende sager, f. eks. forslaget om Limfjordstunnelen og forslaget om hovedlandeveje. Her var der enighed om, at de motorveje, der nu bygges over Fyn, skal falde ind under samme ordning, nemlig at staten finansierer og vedligeholder de pågældende veje. De får nok før eller senere den gamle betegnelse fra før 1863: statsveje, idet staten afholder alle omkostninger.

Jeg har forstået, at man fra visse sider har ønsket at få lejlighed til en principdrøftelse om vejudbygning her i landet, men at den skulle udskydes, til vi fik lovforslaget om omfartsvejen ved Randers, og det skal jeg ikke have noget at indvende imod. Disse forslag vil vi jo møde med visse mellemrum, efterhånden som forskellige vejudbygninger skal finde sted, og jeg vil mene, at vi vel måtte kunne blive enige om her i tinget at koncentrere os om det, som det egentlig var meningen folketinget skulle tage stilling til, nemlig om rimeligheden af, at man nu bygger de pågældende veje på de anførte steder, og om der bygges i tilstrækkeligt omfang, altså en stillingtagen til behovet. At begynde en drøftelse i detaljer af disse forslag har aldrig været meningen. Det er i hvert fald også i strid med de forudsætninger, hvorunder man i sin tid var enedes med kommunerne om hovedlandevejene. Her er vi i den situation, at såvel amtet som kommunerne og vejdirektoratet er gået ind for forslagene. Det vil vel være